

nödvändighet följa ur personens begrepp. Huru en sådan kunskap kan och måste uppkomma för människan, inses, då man närmare reflekterar på det sinnliga medvetandet och dess förutsättningar samt på det egna jaget och handlandet. Man finner då i sitt jag en ursprunglig mångfald af bestämmningar, förutsättningar för dess tanke- och handlingssätt, hvilka äro nödvändiga vilkor för dess möjlighet och således ej kunna tänkas vunna ur erfarenheten, då erfarenheten först blir möjlig genom dem samt för öfrigt allt, som från erfarenheten flyter, har karakteren af tillfällighet eller både kan vara och icke vara. Om jag således t. ex. gör mig sjelf såsom tänkande till föremål för en undersökning, finner jag, då jag skall göra mig reda för, hvad tänkandet egentligen är, att i detta mitt tänkande, d. v. s. i mig sjelf såsom tänkande, ligger idén om ett absolut tänkande väsen, en absolut person eller Gud. I mitt sjelfmedvetande ligger således gudsmedvetandet såsom det innersta deruti. Vidare, om jag t. ex. betraktar mig sjelf såsom lefvande tillsammans med samt stående i förhållande till andra människor, finner jag mig i dessa förhållanden vara bestämd och bunden